

K V I N N E B U L L E T I N

~~Denne kvinnehulletinen er i sin helhet viet landsmøteforberedelsene i KF. Det må sies følgende til behandlingen:~~

- det må legges meget strengt sikkerhetsopplegg på papirene. plattformforslaget må ikke kopieres, det må oppbevares hos den koder som gjøres til hovedansvarlig for landsmøteforberedelsene i området, eller at AU må vite hvor dokumentene befinner seg. LANDSMØTEFORBEREDELSENE ER PARTIETS OPPGAVE PÅ KVINNEPOLITIKKEN FRAM TIL LANDSMØTET.

- det er derfor ikke tilstrekkelig å lemppe disse papirene over til kvinneansvarlig, grepet må være et kollektivt grep.
- det vil sjølsagt komme oppfølging i september, november og januar. Hvis dere har spørsmål, viktige erfaringer, motsigelser, så ikke ring frakansvarlig, men send br v på nettet, så blir det overbrakt. Telefon og brev til frakansvarlig er farlig og avdekker kommandolinjer i partiet.
- de dokumentene som skal studeres er:
dette brevet
vedlagte partilinj på plattform
vedlagte kritikk av tidligere plattformer + den gamle plattform + Våler
politisk beretning for KF, som kommer som egen trykksak i frontens årsbuletin fra frontens landsutvalg som kommer i juli.
dere trenger i tillegg konkret og grundig kjennskap til fronten i deres eget distrikt, både hvem fronten er, hva fronten har gjort, hvilke motsigelser som eksisterer, hvordan fronten er organisert.
- parolen må være: bedre med en grundig og lang -diskusjon i juli, enn kløttvise diskusjoner utover høsten.
- Dette er som dere vel skjønner, en del av neste årsplan. Grunnen til at dette kommer nå, er at landsmøteforberedelsene i fronten starter alt i august.

HVA ER I KORTE TREKK LANDSMØTEFORBEREDELSENE?

1. En politisk beretning som sendes ut i juli/august.
Denne beretningen tar for seg kampene og organisasjonens funksjon, og staker opp motsetningene som har kommet til uttrykk i fronten.
- vi mener at denne beretningen og en velforberedt og frundig diskusjon på den, er viktig for å stille motsigelser der vi vil ha en, og for å gjøre fronten istand til å lære av sine egne som skal gjøres om plattform og vedtekter.
2. En organisatorisk beretning med forslag til nye vedtekter som kommer til fronten i august. Viktigst i vedtektene er å ta utgangspunkt i at vi ønsker at KF skal bli en skikkelig kamporg. Dette blir en hard kamp, fordi den grunnleggende motsigelsen til SVer er på om KF er et bevisstgjøringssted eller en ekstern kamporg.
3. Retningslinjer for valg av nytt landsutvalg.
 - vi ønsker at AU skal ligge i Oslo
 - vi ønsker at det AUet skal velges slik at kandidatene presenteres grundig for fronten for landsmøtet.
 - det betyr at distriktene neminerer på distriktsmøter i oktober, og at dere får retningslinjer for hva slags folk vi ønsker (Flink mass eller en av våre, ikke surmulende SVer) i september.
 - vi ønsker at en KF'er fra hvert organisert distrikt skal sitte som LU-medlem i distriktsstyret i KF.
 - Vi ønsker opphevd rotasjonsprinsippet om at ingen kan sitte mer enn to perioder
 - Vi ønsker forkvinne

2.

Alt dette skal diskutere sammen med pol. beretning og forslag til vedtekter i august/september i fronten, for å summeres opp på distriktskonferanser i fronten i oktober.

4. Forslag til ny plattform skal sendes ut til fronten i oktober.
 - vi sender ikke ut ferdigskrevet manus, men tar område for område og stiller opp forslag om hvordan vi vil ha det, ut fra diskusjon på pol. beretning og ut fra sommerleirdiskusjonene i fronten, der heftet fra disse kommer i juli. Dere skal sende forslag til formuleringer på avsnittene til oss i rutine dere skal rapportere
5. I desember kommer så alle endelige forslag til vedtak + presentasjon av de som stiller til LU + forslag til et grundig nytt handlingsprogram.

I forhold til denne tidsplanen må dere legge opp en plan for hvordan dere skal lede landsmøteforberedelsene i deres område, og det betyr å holde et sjølstendig grep over den politiske og ideologiske utviklingen i egne reker og i fronten.

Vi ønsker tilbake meldinger og problemer, særlig systematiske rapporter over hva slags sjør SV-ere legger opp til.

Det er svakhet nå, at vi oftere får direkte brev til fronten om problemene enn skikkelige rapporter direkte til oss, slik at vi

kan handle raskt og riktig. Det er derfor viktig å skjønne at dersom dere skal få hjelp til taktikken i senere kvinnebulletiner, er vi avhengige av deres kunnskap.

Enhet i partiet, god kommunikasjon og en hard demokratisk sentralisme er forutsetninga for å hale landsmøtet i havn, med massene på vår side, og de konsoliderte klassefiendene vel ute av fronten.

Et eksempel: Da KF/AU støttet Solkoms annonse mot "Vietnam-flyktningene" - reagerte mye av fronten og en haug med flere ved å hyle og skrike og ikke ta kamp på politikken. Hvordan dere har slåss på deres sted vil vi gjerne vite.

SÅ VAR DET RETNINGSLINJENE PÅ PLATTFORMA.

1. Hovedutgangspunktet er å se på hvordan KF fungerer som kamperorganisasjon. Det er her hovedmeldelsen går.

SV-ere prater om sosialisme", men tar konsekvent færre standpunkt på klassekampen. (abort, Våler - se artiklene i Friheten, Indekina)

SV-ere ønsker seg en "sosialistisk" bevisstgjøringsklubb, som kan skolere medlemmene på menneskefunnets begrepsligheter, men som stiller færre meldinger i kampen.

Vi ønsker en aktiv og enhetlig kamperorganisasjon med et skikkelig klassestandpunkt, som samtidig som den slåss riktig på de mest brannkammerkrava driver ideologisk kamp mot sosialdem. og menneske splittelseskjør. (ekse Våler)

2. Vi stiller derfor følgende spørsmål i plattformdiskusjonen:

- hva betyr det at KF skal være en kamper.? og der tar vi diskusjon på frontens praksis.

- hva betyr det at KF skal være en partipolitisk uavhengig organisasjon? Betyr det å ligge lavt i løyra, legge seg mellom oss og SV, være tverrpolitisk, være apolitisk?

Nei, det betyr å ta sjølstendige standpunkt, vi driver med politik (abort, 1. mai)

- hva må stå i plattformen om hvem som er kvinnes venner og hvem som er kvinnes fiender? (eks. olje, Våler, PRR)

- ~~hvilke kvinner er fronten for~~ - hvem må stå i ledelsen dersom kampen langsiktig skal kunne føres fram til seier? (eks. den enorme sløvheten fra oss flere på arbeidsplassene, taptheten i tariffoppgjøret, den manglende aktive opprettinga av fronten på arbeidsplassen, og den langsame rekrutteringa av arbeidkvinner i jobb og hjemme.)
- hva er det konkrete innholdet i kvinnefrigjøring? (er det bare å drive holdningsendring nå og under sosialismen, eller er det også å finne ut hva som tjener arbeidkvinner og kvinner i "mellomlag" konkret, og hva som hindrer dette idag?)
- Hva mener KF med internasjonal solidaritet? hvem skal vi støtte? hvem skal vi gå mot? skal vi tillate okkupasjonen av tsjekke? ta utgangspunkt i Chile, Vietnam og Kambodsja.
- 3. Vi mener at det som står i forslaget er et minimum for at fronten skal kunne ha en praksis de nærmeste åra som ikke ligger flere hestehoder før en plattform.
- Den er også et minimum for å trekke en skarp og klar skillelinje mellom oss og SVs Kvinneforbund og Claragrupper.
- Den er et minimum hvis vi ønsker at KF skal gå steg på veien til å bli den eneste virkelige revolusjonære masseorg. for kvinner i Norge.

UTKAST TIL POLITISK PLATTFORM FOR KF:

1. KF er en partipolitisk uavhengig organisasjon som samler ulike grupper av kvinner til kamp mot økonomisk, politisk, kulturell og seksuell undertrykking og utbytting. KF ønsker å samle flest mulig kvinner på grunnlaget KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING - FOR FRIGJØRING AV KVINNENE.
2. Kampen KF fører er gammel - men stadig nødvendig. Kvinnene i Norge er ~~ifølge~~ en elementær rett: retten til lønnet arbeid. Det er en skrikende mangel på arbeidsplasser for kvinner. Arbeidsvilkårene er ofte usikre, kvinnene tilbys deltidsjobber uten fast ansettelse. Når konjunkturløse blir dårlige, er det kvinnene som mister arbeidet først. "Kvinnearbeid" er dårlig lønnet. 80% av kvinnene i industrien er lavtlønnet, lavere funksjonærer har ikke likelønn, kvinnene i helsevesenet finnes i de laveste lønnsklassene. Mangel på fagutdanning hindrer kvinners yrkesmulighet, og kvinner med utdanning på alle nivåer forbigås ved ansettelsor og avansement.
3. Barna regnes som kvinnenes private ansvar fra fødselen til skolealder. Daghem er dårlig utbygd og mangler i store områder helt. Bygginga er avhengig av stedets behov for kvinnene i arbeid. Finansieringa skyves over på føderalene, noe som undergraver arbeidsfolks muligheter til å benytte daghemsplassene der de finnes.
4. Mangelen på lønna arbeid og mangelen på samfunnsmessig pass av ungene fører til at hundretusener av norske kvinner idag er isolert i hjemmene og bundet til sine menn i økonomisk avhengighet. Denne avhengigheten legger grunnlag for undertrykking i familien og manglende likeverd mellom mann og kvinne. De hjemmearbeidende kvinnene mangler en rekke alminnelige rettigheter som rett til å være sjuk, til å ha ferie osv. De hjemmearbeidende har vanskelig for å organisere seg rundt kamp for felles krav.
5. Kvinnene er idag i realiteten fratatt retten til å bestemme når de vil ha barn. Kravet om sjølbestemt abort ble reist av arbeiderkvinner for 60 år siden, det er stadig en viktig kamp. Prevensjonsveiledninga er tilfeldig, og tilbud om prevensjon er ikke utbygd over hele landet.

6. Det reaksjonære kvinnesynet er et viktig redskap for å holde kvinneundertrykkinga ved lag. Dette kvinnesynet plasserer kvinnen som mor og seksualobjekt, plasserer kvinnen i familien ikke i samfunnet. Dette kvinnesynet splitter kvinner fra kvinner, og menn fra kvinner, og hindrer den felles kampen for frigjøring.

7. I kampen mot kvinneundertrykking må vi slåss for:

- arbeidsplasser der vi bor, med en arbeidstid som gjør det mulig for begge foreldre å ha arbeid utenfor hjemmet, som er skikkelig lønnet, med rettigheter til å gå svangre, føde og ha fravær når ungene våre er syke, med full lønn.
- sosiale rettigheter for hjemmearbeidende kvinner.
- anerkjennning av småbrukerkvinnenes jobb som et yrke.
- yrkesutdanning på alle nivåer, med mulighet for lån uavhengig av alder og økonomisk status.
- samfunnsmessig pass av ungene fra spedbarnsalder, med skikkelige utstyrte og billige daghjem og fritidssentre. Ungene er samfunnets ressurs og kampen for daghjem er derfor en felles kamp for hjemmевærende, yrkesaktive, flarbarnsforeldre og enslige.
- full juridisk likestilling og fullt likeverd mellom kjønnene, i familien, i utdanningsverket, i arbeidslivet og i samfunnet forøvrig.

8. Kvinnene er spesielt undertrykt og trenger derfor sin egen kamporganisasjon. Men kampen mot kvinnenes undertrykkelse må foregå overalt og KF støtter derfor at medlemmene deltar aktivt i fagforeninger og interesseorganisasjoner.

Vi er avhengig av de demokratiske rettighetene slik vår kamp idag blir ført. Vi vil derfor på det skarpeste bekjempe alle angrep på tale- trykke- og organisasjonsfriheten. Dette står ikke i motstrid til en skånselsløs kamp mot fascismen og nazismen som er kvinnenes svorne fiender, her i landet og i andre land.

9. Kampen må vi rette mot de kvinner og menn som opprettholder systemet med oss som reservearbeidskraft. De har økonomisk, sosial og politisk vinning og interesse av våre manglende arbeidsplasser, våre dårlige lønner, vårt private barnepass, vår ydmykelse som kjønn: først og fremst monopolkapitalen. Sammen med stat og kommune roseres arbeidsplassene, nasjonaliseres bedriftene, strømmes inn i utdanning og helsevesen, bygges daghjem etter deres behov, ikke familienes.

10. Sammen med oss i kampen står alle som er i samme situasjon som oss. Vi vil slåss for at de støtter vår kamp, og vi vil støtte deres. Fremst i vår kamp står arbeidarkvinnene i arbeid og hjemme. De står ansikt til ansikt med kapitalen og må bekjempe den for å nå frigjøring. Deres kamp må bli en felles kamp for felles interesser. Deres innrettninger og kampstrategier må følges av andre grupper av kvinner: Kvinnene i jordbruket, de mange aktive kvinnene i utdanningsverket, kvinner med høy utdanning. Slik samlet står de ulike grupper av kvinner sterkt.

11. Kvinnenes kamp er internasjonal. Kvinner i andre land slåss mot utbytting og undertrykking slik som vi. De slåss også mot at andre lands ledelser plyndrer deres eget lands ressurser og okkuperer deres territorium. KF ser de vietnamesiske kvinnenes kamp under PRRs ledelse (Kambodsja) som et eksempel for oss selv og verdens kvinner. Kampen mot kvinneundertrykking er derfor en kamp mot all imperialisme, som mot USA i Indokina og Sovjet i Tsjekko, og en kamp for nasjonal sjølføderett.

KF støtter utfra den plattform vi står på, den kampen kvinnene og deres allierte fører mot undertrykking og utbytting. Vår kamp er den samme og vårt mål likeså: et samfunn uten utbytting, med arbeid for alle, med en reell likestilling og kollektivt ansvar for ungdom.

12. KF arbeider for full kvinnefrigjøring. Vi vil arbeide for at flest mulig kvinner organiserer seg rundt den kamp vi fører. Vi vil slåss for samarbeid med de andre kvinneorganisasjonene på oppgaver vi er enige om. KF vil samarbeide med, og støtte, de grupper og organisasjoner som jobber for de samme krav som oss. Innenfor ramme av plattformen vil vi slåss mot all urett og utbytting som rammer også andre enn kvinnene spesielt. Kvinnene er halvparten av folket, folkets kamp er vår kamp. Vi avviser derfor isen om at kvinners kamp skal begrense seg til et fåtall "kvinnesaker". Slike ider hindrer kvinnenes kamp for frigjøring.

ENHET I KAMPEN FOR KVINNENES FRIGJØRING!

En begynnende oppsummering og kritikk på vårt arbeid med KF's plattform

Når vi skal vurdere plattformdiskusjonene og resultatene etter de 2 siste landsmøtene i KF, kan vi bare slå fast at KF har gått fram i riktig lei. Vi har slåss mot fraseradikalismen og småborgerlig tenkning og tildels svarte angrep (SV/Clara). Vi har i plattformen tatt utgangspunkt i en politikk for vanlige norske kvinner.

Er dette nok? Hvis vi tenker tilbake på de 2 siste landsmøtenes plattformdiskusjon, finner vi ut at vi i kampens hete mot SV/Clara-folket, glemmer de strategiske perspektivene våre. Klassekrav som: "Vi vil et samfunn der all undertrykking og utbytting oppheves" forsvinner fra det opprinnelige utkastet. Argumentasjonene var: "En vanlig husmor vil ikke forstå dette", og ble brukt av oss mot det falske venstre. Dette er å vike unna for vår strategi og politikk vi dreier til høyre og stiller oss lagelig til for hogg. Vi legger opp en politikk og taktikk på det falske venstres premisser, og etter de voklende og forvirra massene i fronten, i stedet for å ta kamp på en riktig politikk med et utgangspunkt i vår strategi og hvordan klassekampens virkelighet ser ut.

KF's kampppgaver og den skjærte klassekamp situasjonen vi har stått opp i dette året, viser oss at plattformen sloper etter utviklingen. Plattformen tar ikke stilling til hvilket samfunn vi ønsker oss i forhold til målsettinge - Full frigjøring av kvinnen-

- Plattformen tar ikke stilling til hvilken gruppe kvinner vi skal prioritere - nemlig arbeiderklassens kvinner.
- Plattformen tar ikke stilling til hvem som er våre venner og hvem som er våre fiender noe som er uhyre viktig bl.a. for innretningen i kampen.
- Plattformen tar ikke stilling til imperialismen - vi kan bare uttrykke solidaritet med kvinner over landegrensa.
- Plattformen tar ikke stilling til rasjonaliseringa og krisa som rammer arbeiderklassens kvinner og menn (retten til arbeid) vi kan bare solidariseres og støtte kvinner i streik.

Den nåværende plattformen har ingen strategiske perspektiver for kampen - og den lider under en kvinnesekterisk ramme. Vi må diskutere feila våre og sette kvinnekampen inn i et perspektiv på lik linje med resten av partiets oppgaver.
Lykke til!

KU-utvalget

Kritikk- Sjølkritikk på vårt arbeid med Vålersaka.

Kvinneutvalget har oppsummert med Vålerkampen friskt i minne. Vårt viktigste hinder i arbeidet er at vi ikke ser på oss sjøl som ledende i forhold til den klassekampen som raser rundt oss. Dette hinderet fører også til at vi får trøbbel med prioritering av våre kampoppgaver. I Vålersaka ga det seg utslag i høyretenkning. Vålerkvinnene tok kampen opp mot rasjonalisering og den kvinnefiendtlige ideologien. Hva var vår reaksjon satt på spissen? "Det er fint at kvinnfolka tar opp kampen - dette må vi lage en støtteslutning på". Andre tenkte kanskje - "dette vil bli en fin sak for fronten og for å gjøre fronten kjent på. Dette er en tankegang og en arbeidsstil som ikke stemmer overens med vår læresetning: En kommunist skal være ledende i forhold til klassekampen. Oppsummeringsvis kan vi si at det var en bra ting at fronten kom på Vålersaka - men en uhyggelig og feilaktig ting at ikke partikaderen og kvinneutvalget i partiet var den ledende drivkraft - Denne feilen er ikke noe enkeltfenomen, men en feil som går igjen - Vålersaka var bare den saka som gjorde at feilen helt opp i dagen - fordi det går rett i hjertet av arbeidsfolkes kamp for å overleve i ei krisetid. (Går ut fra at alle kjenner utfallet av Våler-kampen) En tankerekke: Vår oppgave i klassekampen er å sende støtteslutninger når massene går til kamp.

(Resultatet: Vi sitter på sidelinja og bifaller)

Tankerekke nr. 2: Vi lager en politikk og taktikk for enkelte kampområder - men sikrer ikke ved oppfølging kampen fram til seier (stikkord - 1.mai). Oppsummeringsvis: Vi har vanskelig for å gripe dagen og timen og se oss sjøl som den krafta som skal utvikle kampoppgave og føre massene fram til nye seire. Vi har her vurdert abortkampen og Dagshjemkampen i lys av de samme feila. I forhold til prioritering må vi stille oss spørsmålet om det er riktig å kjempe ned abort og daghjem i forhold til arbeidsplassnedleggelse og permitteringer.

VI TRENGER ET KOMMUNISTISK KVINNETIDSSKRIFT!

Den kommunistiske bevegelsen i Norge har etterhvert høstet mange viktige erfaringer i kvinnekampen, og er iferd med å utvikle en kvinnepolitikk på høyt nivå. Samtidig skjerpes motsigelsene dag for dag både innefor kvinnebevegelsen og i verden, slik at det mer enn noen gang er behov for en kommunistisk ledelse for kvinnekampen. Husk at det bare er vi som kan forhindre at Våler skurlag blir retningivende for arbeiderklassens kamp mot krisa.

Derfor trenger vi et kommunistisk kvinnetidsskrift. NÅ!

Tidsskriftet skal være organisator blant kommunistene og den mest fremskredne delen av kvinnebevegelsen. Det skal gi oss et våpen til sjæl å kunne stå i s. issen for ei riktig linje i kvinnekampen, og til å kunne slåss mot ideer som spres av opportunister av alle kategorier. Vi lere skal tidsskriftet virke som propagandist blant stadig større deler av det arbeidende folkets kvinner og menn.

Første prøvenummer av det kommunistiske kvinnetidsskriftet kommer i høst. Forbered dere på å bruke det, spre det og skrive i det!

GJØR DET KOMMUNISTISKE KVINNETIDSSKRIFTET TIL ET MEKTIG VÅPEN I KLASSEKAMPEN .

Olga